

ESSI KUOKKANEN

Shapeshifter Dreaming

11.8.–4.9.2022

Essi Kuokkasen *Shapeshifter Dreaming* -näyttelyssä unen rajoilla häilyvät ajatukset ja tunteet – sanoittamattomat mutta kirkkaat – saavat teoksissa muodon. Kaikki kutoutuu niissä yhteen, lajien väliset rajat liukenevat, eloton maailma herää eloon ja elolliset olennot voivat murtua osiksi. Tärkeää on suhde toiseen (mitä antaa toiselle, kuka syö kenekin) ja vapaus muuttua muuksi.

Kuokkanen on kiinnostunut tunteiden ruumiillisuudesta: kuinka mielen liikahdukset aiheuttavat kehossa fyysisen reaktion. Hänen maalaustensa ja piirroksensa hahmot ovat kuin tunteilla täytettyjä säiliöitä, jotka välillä läikkyvät, tiikkuvat ja pursuavat hallitsemattomasti yli. Kädet hikoavat, silmät kyyneltyvät ja häpeä tuntuu limaiselta. Läpinäkyvyys on pelkoa ja toivetta tulla nähdyksi sellaisena kuin on. Ja jos tunteistaan ei ole ihan varma, mielialasormus auttaa.

Uusien maalausten sävyt ovat tummia ja muhevia. Taustalla avautuva maisema on pysähtynyt, avoin, autio, ehkä dystooppinen. Teoksissa sykkii hermostunutta energiaa ja salaperäistä yöllistä kajoa. Ruumiillisuus ja materiaalisuus ovat vahvasti läsnä. Yksi hahmoista ahmii multaa versoakseen, toisen kivihansikkaat ovat raskaat. Vatsoissa myrskyävät maito ja madot. Lasieläimissä on koskettavalla tavalla läsnä niiden särkyvyys. Kun **Marc Chagallin** (1887-1985) unenkaltaisissa maalauksissa ihmis- ja eläinhahmot kohoavat lentoon kohti taivaita, tulevat Kuokkasen hahmot päinvastoin maaksi, limaksi ja luuksi. Tämä konkretisoituu etenkin *Paskapääteoksessa*, jossa sittisontiaiset vierivät sitä itseään – ihmistä, elämää ja universumia.

Kuokkasen määrätietoinen, ilkkurinen ja herkkä sivellin läpivalaisee ja osoittaa tarkkanäköisesti ristiriitaisuuksia, tekopyhyksiä ja vääristymiä maailmassamme, sekä ihmisen, joka kyvyttömyydessään kohdata tekojaan keriytyy yhä syvemmälle itseensä. Ehkä eräänä aamuna hän herää, kuten **Franz Kafkan** *Muodonmuutos*-novellissa, suunnattomana syöpäläisenä. Kyynisyyden tai tuomitsevuuden sijaan Kuokkasen katseessa on kuitenkin myötätuntoa ja lempeyttä. Hyvät aikeet ovat monesti hahmojen tekojen taustalla, aiheuttaen lopulta (ja ehkä vahingossa) kaaosta: ihminen heittää käsivartensa koirilleen leikkikaluksi, tennismailan silitykseksi tarkoittama ele muuttuu läimäykseksi, ja kasviperäinenkin ajoneuvo jättää jälkeensä liiskaa.

Essi Kuokkanen (s. 1991, Pieksämäki) asuu ja työskentelee Helsingissä. Tämä on hänen toinen yksityisnäyttelynsä Galerie Anhavalla. Kuokkanen on esiintynyt monissa yksityis- ja ryhmänäyttelyissä, viimeisimpänä kansainvälinen nykytaiteen katselmus ARS22 Nykytaiteenmuseumo Kiasmassa, jossa hänen teoksiaan on näyttävästi esillä, yhtenä harvoista mukaan valituista suomalaistaiteilijoista. Kuokkasen teoksia on hankittu lukuisiin merkittäviin kokoelmiin, mukaan lukien Jenny ja Antti Wihurin säätiön, Valtion taideteostoimikunnan, Nykytaiteenmuseumo Kiasman ja Saastamoisen säätiön kokoelmat, sekä moniin yksityiskokoelmiin Suomessa ja Pohjoismaissa. Vuonna 2019 hänet palkittiin Suomen Taideyhdistyksen Dukaattipalkinnolla.